

Brief voor Pasen 2021

Pasen in de pandemie

Naar het Evangelie van Lucas. “Net op paasdag waren twee van hen onderweg. Ze spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl ze met elkaar in discussie waren, voegde Jezus zich bij hen en liep met hen mee. Maar hun ogen waren niet bij machte hem te herkennen. Hij sprak tot hen: ‘Waarover lopen jullie zo druk met elkaar te praten?’ Met sombere gezichten bleven ze staan. Een van hen, die Kleopas heette, gaf hem ten antwoord: ‘Bent u dan de enige inwoner van dit land die niet weet wat hier het afgelopen jaar is gebeurd?’ ‘Wat dan?’ vroeg Jezus. Ze zegden hem: ‘Wat er gebeurd is met COVID-19. Dat onvoorspelbare virus. Die onmogelijke maatregelen. Die gemaskerde contacten. Die plakkende handgel. Die anderhalve meters. Dat eenzame thuiswerk. Die vierkante digitale gesprekken. Die niet-geleverde vaccins. Die verboden kerkdiensten. Die uitgestelde communies en vormsels. Die veel te beperkte uitvaarten. Voor het tweede jaar op rij geen paasvieringen. Wel hebben enkele regeringsleden ons verستeld doen staan. Ze lieten kerkdiensten toe in open lucht. En het bleef maar regenen! Een paar van ons zijn dan toch naar de kerk gegaan, maar het leek wel een leeg graf. Geen sfeer, geen koor, geen volk. Zeker geen *Fratelli tutti*’ en weinig te merken van *De vreugde van het Evangelie*’. Waar is hij gebleven, Jezus de Heer? Had hij niet beloofd dat hij bij ons zou blijven, tot het einde der tijden? Wij hoopten zo dat hij ons zou verlossen, maar al met al is het al meer dan een jaar sinds wij leven in *lockdown*. Hoe lang kunnen wij dat nog volhouden?

Toen zei Jezus tot hen: ‘Wat zijn jullie toch onverstandig en traag van begrip als het gaat om het geloof in alles wat ik tot u heb gezegd’. En te beginnen met Mozes en alle profeten legde hij hun uit wat in heel de Schrift op hemzelf betrekking had. Hij vertelde over het aards paradijs en van hoe korte duur het was. Over de zondvloed en de lange tijd dat Noah met zijn familie en dieren stuurloos rondreef op een schip. Over Abraham die zijn voorvaderlijke land moest verlaten om op tocht te gaan naar een ongekende bestemming, van het oude naar het nieuwe normaal. Over Mozes die met zijn volk door de woestijn trok, een lange omweg van wel veertig jaar -en toch geen verloren tijd-, doorheen eenzaamheid, ontbering, opstand en ontgoocheling. En hoe God zich ondertussen amper liet zien, even maar, verborgen in een wolk en hoog op de berg. Over psalmisten die bidden uit dalen van eenzaamheid, die jammeren als een duif, die roepen uit hun gevangenschap, die smeken om genade, die uitzien naar bevrijding. Over profeten die hun volk in ballingschap moed inspreken en overeind houden, die wegen van herstel en vernieuwing aanwijzen, voorbij de verdrukking. Zo stappen ze verder.

(...)

Langzaam daalt de zon. In de opkomende nevel ruiken ze lentebloemen. Een herder brengt zijn kudde naar huis. Een vrouw maakt haar koekenpan klaar. Terwijl Jezus aan het vertellen is, brengt hij nog enkele woorden van hemzelf in herinnering. Over de barmhartige Samaritaan en zorg dragen voor elkaar. Over geduld hebben zoals een zaaier wacht op de groene aar, dan op de volgroeide plant en dan op het rijpe koren. Over zijn kruis dragen, liever dan weg te lopen of vals te spelen. Over verzamelen, loslaten en opnieuw beginnen, zoals de kleine Zacheüs. Over zalig de vrede-stichters en zalig die hongeren naar gerechtigheid. Over elkaar de voeten wassen. Over sterven uit liefde voor zijn vrienden. Over God die hij zijn Vader noemt. Nog stappen ze verder. De stiltes in het gesprek duren steeds langer.

Wanneer ze bij het dorp komen waar ze moeten zijn, doet hij alsof hij verder wil gaan. Maar met aandrang vragen ze: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt al ten einde' Toen ging hij mee naar binnen om bij hen te blijven. Eenmaal met hen aan tafel nam hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het hun. Nu gingen hun de ogen open en ze herkenden hem, maar meteen was hij uit hun gezicht verdwenen."

Ik wens u een zalig paasfeest. Waarachtig, de Heer is verrezen!

Bisschop van Antwerpen